

ВИХОВНИЙ ЗАХІД «СПІВЕЦЬ ЖИТТЯ НАРОДНОГО»

26.11.2018 р. у Павлоградському медичному коледжі було проведено виховний захід на тему «Співець життя народного» приурочений 180-річчю з дня народження славного представника української культури Івана Семеновича Нечуя-Левицького. Захід був організований та проведений студентами гр.. СС 23-17 під керівництвом куратора групи Іванченко Н.О.

Мета заходу: популяризації творчості видатного письменника І. Нечуя-Левицького - прозаїка, педагога, новатора, теоретика літератури, літописця століття, гуманіста, голосу українського народу, день народження якого все людство світу відзначало 25 листопада.

Ім'я українського Бальзака, як назвав прозаїка академік Білецький, стало загальновідомим. Усе своє життя він відстоював інтереси свого пригнобленого народу, вболіваючи за його рідну мову, широкую культуру, людську гідність.

Письменник завжди прагнув допомогти покривдженим, захистити їх. Тому він став близьким трудящим різних країн.

Письменник І. Нечуй-Левицький створив такі шедеври української літератури, як «Микола Джеря», «Кайдашева сім'я», «Бурлачка», «Старосвітські батюшки та матушки», повість «Поміж ворогами», історичну драму «Маруся Богуславка», комедію «На кожум'яках» та багато інш.

На виховному заході за допомогою презентації було відтворено сторінки біографії Нечуя-Левицького, читалися уривки із його творів в яких зображено тяжке життя українського народу другої половини ХІХ століття, життя селянства й заробітчан, злиднями гнаних з рідних осель на фабрики та рибні промисли.

Всі учасники виховного заходу переконані, що минають роки, десятиліття, століття, а твори Нечуя-Левицького набувають усе більшої популярності. В кожного, хто їх читає, назавжди закарбовуються в пам'яті імена персонажів і події вже давно минулого часу. Ціла епоха відділяє нас від тих днів, коли жив і творив відомий письменник. Але його герої увійшли в свідомість різних поколінь, продовжують жити, змушують думати, а неперевершені описи природи захоплюють всіх своєю красою, яка врятує світ!

Нечуй-Левицький залишив нам у спадок добірні зерна своїх творів, яким проростати ще через цілі століття. У них є майбутнє, є безсмертя, є вічність!